

คำที่มักเขียนผิด ตอนที่ ๓

~ คำที่มีตัวการ์นต์ ~

ศศิธร มัทธไมโต:
โรงเรียนภาษาและวัฒนธรรม ส.ส.ท.

สวัสดีค่ะมิตรรักนักอ่านทุกท่าน “สนุกกับภาษา” ฉบับนี้ยังคงอยู่ในหัวเรื่อง คำที่มักเขียนผิด ซึ่งเสนอติดต่อกันมาครั้งนี้เป็นครั้งที่ ๓ แล้ว และในครั้งนี้ผู้เขียนขอเสนอหัวข้อคำที่มีตัวการ์นต์ที่น่าเสนอหัวข้อนี้ก็เพราะผู้เขียนได้สังเกตเห็นว่า คำกลุ่มนี้มักเขียนผิดกันบ่อยครั้ง สาเหตุน่าจะมาจากเวลาที่เรานอกเสียงกับเวลาที่เรเขียนไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดความสับสนขึ้น คำที่ใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต หรือเรียกอีกอย่างว่าคำที่มีตัวการ์นต์นั้นเป็นคำที่มีตัวอักษรที่ถูกฆ่าไม่ให้ออกเสียง ทำให้บางครั้งสับสน หรือหลงลืมไปว่าอักษรที่เป็นตัวการ์นต์ซึ่งไม่ออกเสียงนั้นเป็นตัวอักษรใดกันแน่ ผู้เขียนจึงได้รวบรวมคำที่มีตัวการ์นต์ที่ใช้กันบ่อยแต่ก็มักเขียนผิดกันบ่อยมาให้ท่านผู้อ่านได้จดจำและนำไปใช้ให้ถูกต้องค่ะ

คำที่มีตัวการ์นต์

ก่อนอื่นขออธิบายความหมายและวิธีใช้เครื่องหมายทัณฑฆาตให้ทราบและเข้าใจตรงกันก่อนนะคะ

พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ให้คำอธิบายว่า ทัณฑฆาต คือ ชื่อเครื่องหมายสำหรับฆ่าอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง มีรูปดังนี้ “ ̣ ”

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี <http://th.wikipedia.org/wiki/ทัณฑฆาต> อธิบายวิธีใช้ไว้ดังนี้

ทัณฑฆาต (̣) ใช้เติมเหนือพยัญชนะ พร้อมด้วยสระบนและ

สระล่าง ที่ไม่ต้องการให้ออกเสียง แต่ต้องการคงรูปแบบตัวอักษรไว้ หรือไม่สามารถออกเสียงได้ในภาษาไทย ตัวอักษรที่เติมไม่ทัณฑฆาต เรียกว่า ตัวการ์นต์ ส่วนใหญ่คำที่ปรากฏทัณฑฆาตจะเป็นคำที่ยืมมาจากภาษาต่างประเทศ หรือคำทับศัพท์

ทัณฑฆาตมักปรากฏในคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นส่วนใหญ่ เช่น ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต ภาษาอังกฤษ เป็นต้น โดยใช้ทัณฑฆาตเพื่อคงรูปการสะกดของพยัญชนะต้นแบบเอาไว้ ตัวอย่างเช่น

- ทัณฑฆาตฆ่าเสียงอักษร ๑ ตัว เช่น ฤทธิ์ รื่นรมย์ สัมพันธ์ ไทรศัพท อนุรักษ์ ไปป์ ฯลฯ
- ทัณฑฆาตฆ่าเสียงอักษรมากกว่า ๑ ตัว เช่น ดวงจันทร์ ภาพยนตร์ วิทยาศาสตร์ อาถรรพณ์ พระลักษมณ์ ฯลฯ
- ทัณฑฆาตกลางคำ เช่น เดนมาร์ก กอล์ฟ ซอลส์ สาส์น ฯลฯ
- ทัณฑฆาตฆ่าเสียงอักษรร่วมกับสระ เช่น สืบพันธุ์ ดันโพธิ์ ฤทธิ์ สิทธิ ฯลฯ

นอกจากความหมายและวิธีใช้แล้ว ผู้อ่านจะเห็นได้ว่า “ทัณฑฆาต” และ “ตัวการ์นต์” ไม่ใช่สิ่งเดียวกัน

กล่าวคือ ทัณฑฆาต คือ เครื่องหมาย “ ̣ ” วางบนตัวอักษรที่ไม่ต้องการออกเสียง ส่วนตัวอักษรที่อยู่ใต้

ทัศนศาสตร์ซึ่งถูกนำมาไม่ให้ออกเสียงนั้นเรียกว่า “ตัวการ์ตูน” เวลาสะกดคำคำหนึ่ง ตัวอย่างเช่น “รักษ์” เราจะพูดว่า “ร-หันอากาศ-ก.-ษ.-การ์ตูน” คำว่า การ์ตูน ใช้อธิบายตัวอักษร ษ. ว่าถูกฆ่าเสียงด้วยเครื่องหมายทัศนศาสตร์ เพราะฉะนั้น ตัวการ์ตูนในคำนี้คือ “ษ.” ไม่ใช่ “ ”

ส่วนการใช้เครื่องหมายทัศนศาสตร์ในการทับศัพท์ภาษาอังกฤษก็มีหลักเกณฑ์ตามราชบัณฑิตยสถานกำหนดไว้ดังต่อไปนี้

การใช้เครื่องหมายทัศนศาสตร์

๑. พยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย ให้ใส่เครื่องหมายทัศนศาสตร์กำกับไว้ เช่น

horn = ฮอรัน

Windsor = วินด์เซอร์

๒. คำ หรือพยางค์ที่มีพยัญชนะตามมาหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายทัศนศาสตร์ไว้บนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงตัวสุดท้ายแต่เพียงแห่งเดียว เช่น

okhotsk = โอค็อตสค์

barents = แบนเร็นตส์

๓. คำ หรือพยางค์ที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงอยู่หน้าตัวสะกดที่ยังมีพยัญชนะตามหลังมาอีก ให้ตัดพยัญชนะที่อยู่หน้าตัวสะกดออก และใส่เครื่องหมายทัศนศาสตร์ไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

world = เวิลด์

quartz = ควอตซ์

Johns = จอนส์

first = เฟิร์สท์

อ้างอิงจากเว็บไซต์ของราชบัณฑิตยสถาน: <http://www.royin.go.th>

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำที่มีตัวการ์ตูนแต่ไม่เขียนติดกันบ่อย

● **เกียรติ** อ่านว่า เกียด หมายถึง ชื่อเสียง ความยกย่องนับถือ ความมีหน้ามีตา

X คำที่เขียนผิด: เกียดร, เกียดต, เกียดร์, เกียดร์ตี X

คำสุดท้าย “เกียรติ” ก็มีความหมายเช่นเดียวกับ เกียรติ แต่อ่านว่า เกียน เพราะมีเครื่องหมายทัศนศาสตร์ตัวสุดท้ายทำให้ตัวสะกดของคำนี้เป็น ร. (แม่กน) คำว่า “เกียรติ” นี้ มักพบในคำ “รามเกียรติ์” อ่านว่า ราม-มะ-เกียน

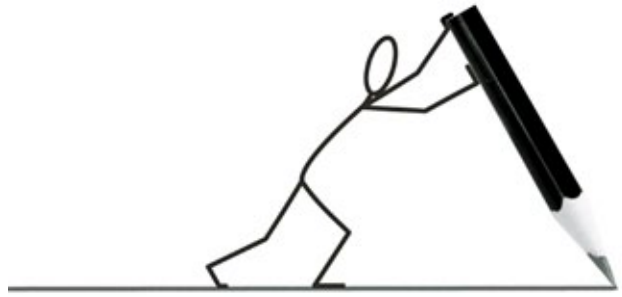
● **โจทก์** อ่านว่า โจด หมายถึง บุคคลผู้ฟ้องคดีต่อศาลผู้กล่าวหา (เดิมเขียนเป็นโจทย์)

X คำที่เขียนผิด: โจทย์ X

แม้ในอดีตจะเคยเขียน โจทย์ แต่ปัจจุบัน คำทั้ง ๒ คำนี้มีความหมายและวิธีใช้ต่างกันไปแล้ว กล่าวคือ โจทย์ อ่านว่า โจด หมายถึง คำถามในวิชาคณิตศาสตร์ จึงควรเขียนให้ถูกต้องตามความหมาย

● **เซ็น** (ในคำว่า เซ็นชื่อ และ ลายเซ็น) เซ็น หมายถึง ลงลายมือชื่อ มาจากภาษาอังกฤษ sign ไม่มี ติ

X คำที่เขียนผิด: เซ็นต์ X

● **เปอร์เซ็นต์** อ่านว่า เปอ-เซ็น หมายถึง จำนวนที่เทียบเป็นส่วนร้อยหรือร้อยละ มาจากภาษาอังกฤษ percent

X คำที่เขียนผิด: เปอร์เซนต์ (ไม่มีไม้ไตคู่) X

● **ทศกัณฐ์** อ่านว่า ทด-สะ-กัน หมายถึง ชื่อยักษ์ซึ่งเป็นกษัตริย์แห่งกรุงลงกา เป็นตัวเอกตัวหนึ่งในเรื่องรามเกียรติ์ มีกายสีเขียว มี ๑๐ พักตร์ ๒๐ กร

คำว่า ทศกัณฐ์ มาจากมาจากการสมาสคำของ ทศ- แปลว่า สิบ กับ กัณฐ์ แปลว่า คอ ทศกัณฐ์ จึงมีความหมายว่าผู้มี ๑๐ คอ หรือผู้มี ๑๐ หน้า

X คำที่เขียนผิด: ทศกัณท์ (คำว่า กัณท์ หมายถึง ข้อความที่แต่งเป็นคำเทศน์เรื่องหนึ่งๆ ที่จบลงคราวหนึ่งๆ ตอนหนึ่งๆ ของคำเทศน์ที่เป็นเรื่องยาว เช่น มหาเวสสันดรชาดก กัณท์ทศพร กัณท์หิมพานต์ ลักษณะนามว่า เทศน์กัณท์หนึ่ง เทศน์ ๒ กัณท์) X

● **โทรศัพท์** อ่านว่า โท-ระ-สับ หมายถึง ระบบโทรคมนาคมซึ่งใช้อุปกรณ์ทางไฟฟ้าเป็นเครื่องมือสื่อสารให้ติดต่อพูดถึงกันได้ในระยะไกลโดยใช้สายตัวนำโยงติดต่อถึงกันและอาศัยอำนาจแม่เหล็กไฟฟ้าเป็นหลักสำคัญ

คำนี้มาจากการสมาสคำของ โทร- แปลว่า ไกล กับ ศัพท์ แปลว่า เสียง คำ เมื่อมารวมกันจึงแปลได้อย่างง่ายว่า การสื่อสารกันในระยะไกลด้วยเสียง

X คำที่เขียนผิด: โทรศัพท์ (คำว่า ศัพท์ ไม่มี ความหมายไม่ปรากฏในพจนานุกรม) X

● **ปาฏิหาริย์** อ่านว่า ปา-ติ-หาน หมายถึง สิ่งที่น่าอัศจรรย์ ความอัศจรรย์

X คำที่เขียนผิด: ปาฏิหาร, ปาฏิหารย์ X

● **พากย์** อ่านว่า ปาก หมายถึง คำพูด ภาษา; คำกล่าวเรื่องราวเป็นทำนองเมื่อเวลาแสดงโขน หรือหนังใหญ่ เป็นต้น บทพากย์ก็ว่า พากย์หนัง หมายถึง พูดตามบทพากย์ภาพยนตร์ พากย์ ก็ว่า

X คำที่เขียนผิด: พากษ์ (ไม่มี ความหมาย ไม่ปรากฏในพจนานุกรม) X

● **ภาพยนตร์** อ่านว่า ฟาบ-พะ-ยน หมายถึง ภาพฉายด้วยเครื่องทำให้เห็นเป็นเคลื่อนไหวได้ หนึ่งฉาย

X คำที่เขียนผิด: ภาพยนต์ X

ยังเหลือคำที่มีตัวการ์ตูนที่มักเขียนผิดอีกพอสมควร รบกวนท่านผู้อ่านโปรดติดตามตอนต่อไปนะคะ ฉบับนี้ขออนุญาตลากันตอนนี้ สวัสดีค่ะ